

Húsvét 4. vasárnap

Bevezetés

Ma, húsvét 4. vasárnapját, Jópásztor vasárnapját, immár 48. alkalommal a Hivatások, a papi és szerzetesi hivatások vasárnapjának szenteljük. Az Egyház azt kéri tőlünk, hogy hiteles keresztény életünkkel, s imáinkkal mutassuk meg a Jópásztor, övéiről gondoskodó szeretetét e világban. Tegyük fel bátran a kérdést: Hogyan teljesítjük mi az Istentől kapott eme hivatásunkat?

Kirie litánia

Jópásztorunk, Jézus Krisztus! Bocsásd meg, hogy mi nem védjük kellően nyájadat a ragadozó farkasok ellen! Uram irgalmazz!

Jópásztorunk, Jézus Krisztus. Bocsásd meg, hogy mi nem keressük az eltévedt bárányokat! Krisztus kegyelmezz!

Jópásztorunk, Jézus Krisztus! Bocsásd meg, hogy mi nem fáradozunk eleget azért, hogy egy akol és egy Pásztor legyen! Uram irgalmazz!

Evangélium után

A mai evangéliumi szakaszban Jézus a juhok kapujának nevezi magát. Köztudott, hogy a sivatag peremén élő pásztornépek, éjszakára, kövekkel bekerített akolba terelik a juhokat, hogy megvédjék őket a ragadozó vadállatoktól. S ennek az akolnak csak egy bejárata van, és ezt a bejáratot saját testével védi a pásztor.

Valami ehhez hasonló szolgálatot vállalt Jézus is, amikor megalapította Egyházát és arra vállalkozott, hogy kapuja legyen ennek a kisdudnyáját őrző akolnak. Még azt is megtette, hogy saját testével, annak föláldozásával védelmezze híveit. Ezért

nevezhette magát kapunak. Csak rajta keresztül juthatunk az istenszerezők boldog közösségébe.

Jól tudjuk, hogy Jézus jópásztori szerepét átadta apostolainak és apostoli Egyházának. Róluk, a láthatatlanul közöttünk maradó Jézus jópásztorairól, a papi hivatásokról, a papi szolgálatról, a pap életéről sokféle képp szoktak szólni az emberek, a hívők is. Csak egyet nem szoktak tenni: Köszönetet mondani nekik.

Úgy érzem, a mi templomi közösségünk szeretné pótolni ezt a mulasztását, és szeretne köszönetet mondani a világegyház különböző helyein, különböző szolgálatokat teljesítő paptestvéreknek, még pedig azokkal a szavakkal, amelyekkel egy korábbi nemzetközi szimpózium résztvevői: a kúriák bíborosai, érsekei, püspökei, papok, szerzetesek, és világiak, az egész egyház hangjaként mondtak köszönetet valamennyi papnak.

Halljunk ezekből egy párat kivonatossan, mint a mi szívünkben is fakadókat.

Köszönet nektek, papok, éleletekért, amelyek püspökeitek kézrátételekor Krisztusnak ajándékoztatok, és ezzel ti is jó Pásztorai lettek e világnak.

Köszönet nektek, papok, akik magatokat a lelkek gondozásának szentelitek, plébániákon és közösségekben, a kultúra, a munka és a szenvedés területén mindenhol, ahol az ember él és Istent keresi.

Köszönet a szentségek kiszolgáltatásáért, a szentmise hűséges és buzgó ünnepléséért. Köszönet azért, hogy az Egyház és az egész teremtés

hangjává váltok a szent zsolozsma napi végzésében.

Hála azért az odaadásért, amellyel a papok csökkenő száma miatt ti naponként hősiességig menő nagylelkűséggel teszitek a vállatokra nehezedő jópásztori munkát.

Köszönet nektek papok, hitvallók, akik testeteken hordozzátok Krisztus és az Egyház szenvedésének jeleit.

Hála nektek, akik életeteket adjátok oda barátaitokért, Jézus Krisztus nagy művért, az ő titokzatos testéért, az egyházért.

Köszönet nektek misszionáriusok, akik elviszitek Krisztust, az üdvösséget a föld és az emberi szívek legvégső határáig.

Köszönet nektek, megszentelt élet intézményeiben és az apostoli élet közösségeiben élőknek, akik a kolostorokban engeditek a világ szívét tovább dobogni. Hála legyen nektek!

Köszönet nektek, fiatal papok, akik "igent"- mondásokkal felkínáltátok fiatal életeteket Krisztusnak és az Egyháznak: Napról napra és életetek minden körülménye között újuljon meg buzgóságtok!

Köszönet nektek, idős és beteg papok, akik erőtök megfogyatkozása ellenére szenvedéseitek felajánlásával teljes szolgálatot végeztek.

Köszönet nektek, papok, akik az Egyház szociális tanítását követve síkra szálltok a szegények, a bennszülöttek, a hontalanok, a bevándorlók és minden kiteszített ember igazáért.

Köszönet nektek, papok, akik ebben a halál kultúrájától fenyegetett

korszakban bátran védelmezték és nagyra tartjátok az élet értékét és kultúráját annak kezdetétől természetes végéig.

Köszönet néktek paptestvérek, akik megrokknva, belefáradva élittek életalkonyotokat a papi otthonokban. Kísérjen benneteket az a bizonyosság, hogy nem vagytok egyedül! Lélekben Veletek vagyunk, S Veletek van a Vigasztaló, bátorító és erősítő Szentlélek! Az Egyház éltetőlelke!

Köszönet Neked, Péter utóda, aki papi életed példájával és tanítással megerősítetted a papokat, testvéreidet a Krisztushoz való tartozásuk tudatában és nemeslelkű szolgálatukban, amit az Egyházban az emberek javára végeznek.

Köszönet nektek, nők és férfiak, akik papjaitokat (érdemtelenül engem is) rokonszenvetekkel és imádságtokkal bátorítjátok és támogatjátok feladataikban helyes együttműködésetek által.

Egészen különleges hála nektek, édesanyák és édesapák, akik papot adtatok az Egyháznak!

Ebben az ellentmondásokkal teli világban hősies, nem mindennapi feladat vár Krisztus papjaira, korunk jópásztoraira. Imádkozzunk azért, hogy valóban azok is legyenek és megújult lélekkel, bátor hirdetői legyenek a jóhírnék e világban, ott és azon a helyen, ahová a Gondviselés állította őket órállóknak.

Amen.

(F.F.)